

40 Бѣло нѣщо дребно, пакъ сичката земя покрило.

Бѣзъ думи съмъ и безъ животъ, и безъ гърло и безъ уста; нѣ дарено съ такъвъ имотъ да владѣѣ на свѣта. Съсъ менъ старостъ се весели, съсъ менъ младостъ хвърчи, гори, съсъ менъ дѣте днѣ си кърми, къмъ менъ всякой се стреми. Отъ менъ който е лишень, отъ всички е той презрѣнь, а съ менъ който е дарень, отъ цѣль свѣтъ е той въспѣнь.

Бръкнахъ въ дупка извадихъ егюпка.

Бѣла ливада, черни цвѣтя.

Бѣло биче, вжже влѣче.

Виено плетено, на судни мжки клаено.

Вълнато зѣпа голо се пжха.

Видишъ го не го чувашъ.

Викна Вида отъ висока рида, ѣ чу търна со четири зърна.

Въ една плевня много ато'и, еденъ ярецъ не могатъ да го згазетъ.

50 Вуйкото е заде'атъ, а вунята викатъ.

Въ една бурилка има и вино и ракия, и никоги се не мешаѣтъ.

Волъ въ ~~оборъ~~, роговетъ му на дворъ.

Въ зелена паница, червено вино.

Валчеста тиква и на неж трѣва обрасло.

Варъ варосано, зидъ зидосано, нийде дупка ни прозорка.

Висю висю, клячо клече, хришна клячу, хвана висю.

Вжже майка трупъ дѣте.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селска подлога.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селски кумъ.

60 Вито вито стамбулито, на врѣхчица космици.

Въ кхра растохъ, въ село дойдохъ, станахъ селски чорбаджия.

Въ гора растохъ, въ село дойдохъ, видѣхъ на сички-тѣ хора г